

Szeretet

Nyomorúságában megalázta magát.

2019

JÚLIUS

7. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

„Ha a szabadság
keresésére indulsz...”

Fotó: www.pexels.com

TARTALOM

- Szabadságról és „szabadságról”
- Női csendesnapok a Hargitán
- Történetstálalkozó Budapesten
- Dumitriuék itthon
- Vertikális konferencia
- Bapticum volt Zilahon
- ELF konferencia volt Lengyelországban

„Egy világ omlott össze Péterben az alatt a néhány perc alatt, amíg Jézus feltekerte a kendőt a derekára, vizet töltött a mosdótálba és egyik tanítványtársától a másik felé haladva, mindenkinek példás alázattal megmosta a lábát. A legnagyobb szolgált a kisebbek felé. Ezt az alázatot kellett megérteni. Péterből pedig épp ez hiányzott.”

Voltál-e már szabadságon? – gyakori indító kérdés ez most, hogy itt a nyár. És a beszélgetés folytatása is kellemes, ha megoszthatjuk tervezéseinket... Az *Állomások a szabadság felé vezető úton** című verset Dietrich Bonhoeffer vetette papírra, ennek most, július 21-én lesz éppen 75 éve. A német mártír-teológus 15 hónapja volt már ekkor fogságban. A Berlin-Tegel-i katonai fegyházban tíznaponta engedélyezték, hogy levelet küldjön szüleinek. Minden sorát a börtöncenzor is elolvasta, úgyhogy óvatosan kellett fogalmaznia, helyenként rejtjelezve. Menyasszonyának és a jóbarátnak, Eberhard Bethgennek titokban írt, letartóztatása után körülbelül fél évvel, amikor sikerült megnyernie az őrk és szanitécek közül néhánynak a jóindulatát, akik aztán kicsempészték a leveleit. Különböző írásműveket is készített: imádságokat, költeményeket, eszmefuttatásokat, s leveleivel együtt ezekből is küldött részleteket. Bárátja rejtgette ezeket, majd tette közkinccsá a még megmaradt anyagot a háború után.

Fegyelem, Cselekvés, Szenvedés és Halál – ezen alcímek tagolják hatsoros szakaszokra a jeles verset. „Ha a szabadság keresésére indulsz” – ilyenképpen adja meg a hangot, a mindenkori fogoly legkiváltképp való sóvárgásával. A folytatódó érvelésében mintha neveltetése és a protestáns jó

(folytatás a 3. oldalon)

77 C8PáÜEvT 77

■ 2019 május 24-25 között tartotta a kolozsvári 1. sz. baptista gyülekezet termében a **Román Baptista Unió XXXVII. kongresszusát**. Ebből az alkalomból az ország minden területéről érkező küldöttek az előzetesen bemutatott jelöltek közül megválasztották az Unió új végrehajtó bizottságát. En-

nek értelmében az elnöki teendőket továbbra is Viorel Iuga látja el, főtitkár Ioan Ardelean, missziói alelnök Otniel Bunaciu, oktatási alelnök Paul Negruț, pasztorális alelnök Mihai Micula, főtitkárhelyettes Corneliu Peleașe. Az Unió vezetőségét kiegészíti még a magyar szövetség mindenkori főtitkára, jelenleg Borzási Pál testvér. (revistacrestinulazi.ro)

■ **„Tövisek közt növekedve”, „Megtörve, de nem legyőzve.”** Ma a keresztyén hit a legüldözöttebb a világon. Nigéria a legnépesebb állam Afrikában, 182 millió lakóval. Délen többnyire keresztények élnek, az összlakosság 40%-a. Az ország középső és észak-keleti részén rendszeresek a muszlim merényletek a keresztények ellen. Templomokat, imaházakat égettek fel, otthonokat tettek a földdel egyenlővé, családok százait mészárolták le csak ez elmúlt években és idén. Nigéria északi területein különösen aktív a Boko Haram nevű iszlamista szervezet, mely azt hirdeti, hogy a nyugati típusú oktatás és életmód bűn. A neve is ebből ered, a *boko* amely nem csupán a tanítást foglalja magában, hanem az egész nyugati civilizációt, életfelfogást, világnézetet, a *haram* szó pedig azt jelenti: tilos. (**Steiner József**)

■ Cégműködtetési engedéllyel rendelkező **magánszemélyek** (P. F. A.-k), **egyéni és családi vállalkozások** (I. I.-k) figyelmébe! Azok az engedéllyel rendelkező magánszemélyek (P.F.A.-k), akik be voltak jegyezve a Kereskedelmi Kamaránál és akik több mint 5 tevékenységi területtel (CAEN kóddal) rendelkeztek azok a 182/2016-os törvény 16-ik cikkelye alapján le kellett csökkentsék 5-re ezen CAEN kódok számát, munkaszerződéssel rendelkező alkalmazottjaik száma pedig maximum 3 lehet. Az egyéni és családi vállalkozások esetében, akik több mint 10 tevékenységi körrel rendelkeztek azok 10-re kellett csökkentsék ezeket, alkalmazottaik száma pedig nem lehet több, mint 8. Ha egy P. F. A. vagy I. I. nem vette figyelembe ezeket, akkor 2019 márciusában a Kereskedelmi Kamara törölte a céget a nyilvántartásából! Az alábbi webhelyen található azoknak a cégeknek a listája amelyek 2018.december 17-ig nem alkalmazkodtak a fenti törvényhez: <https://www.onrc.ro/index.php/ro/legea-182-2016>. (**Molnár Áron**, Marosvásárhely)

Az utolsó 100 m (III.)

„Ászá azt tette, amit jónak tartott Istene.” (2Krón14:1)

De meddig? Hogy világosan lássuk, mennyire sorsdöntő az utolsó 100 méter, két kiemelkedő királyt szeretnék említeni. Az egyik Ászá, Júda királya, aki negyvenegy évet uralkodott Jeruzsálemben. Nem kevés idő. Ennyi idő alatt teljesen át lehet szabni egy egész nemzetet morális, vallási, kulturális szempontból. Ászának ez részben sikerült is, hiszen „Eltávolította az idegen oltárokat, összetörte a szent oszlopokat és kivágta a szent fákat. A júdeaiaknak pedig megparancsolta, hogy ők is Istent az Urat keressék, és teljesítsék a törvényt... Épített Júdában megerősített városokat...” (1 Krón14:2-5). Az országban csend és béke volt, de éppen a csend ébreszti fel az ördögöt és Etiópia rátámad Júdára „csekély” egymillió katonával és háromszáz haditankkal. Elképesztő. A mai NATO-nak nincs egymillió katonája. De jó is, hogy Etiópia ilyen hadi erővel rendelkezett, mert ez az óriási hadierő-arány Isten színe elé sodorta a királyt, mondván: „Uram, neked nem nehéz segíteni az erőtlent... segíts meg bennünket...” Júda olyan győzelmet aratott, mintha egy embert kellett volna megverni. Mi több, édesanyját is kitessékelte a parlamentből, mivel idegen isteneknek áldozott és imádta őket. Nagy erkölcsi botrányt okozhatott volna, ha az anyakirálynőt eltávolítják a vezetésből. Summa summárum, nagyon kedves volt Istennek e király harminckilenc évi munkája, de történt életében két váratlan dolog, amelyekkel csak magára haragította Istent. (1) Testvére, Efraim, hadat üzent neki. Ezt a háborút a következő képpen oldotta meg: (a) borsos áron szövetséget kötött Arám királyával, hogy támogassa a harcban Izrael ellen. Isten népének szüksége lenne egy istentelen nép segítségére? (b) Ászá haditervébe már nem fért bele az Isten, pedig az Úr figyelmeztette prófétája által. Na de kicsi félelem, kicsi hit, nagy félelem, nagy hit. A körülményektől függ, hogy mennyire tudunk sírni vagy könyörögni Isten előtt. A háború következményei drasztikusak voltak: Ászá hatalmas vereséget szenvedett, sok pénzért. Haragra gerjedt Isten prófétája ellen, megszakadt a jó kapcsolata Istennel, bántalmazta saját népét, és a minta királyt így illették: „Ostobán viselkedtél.” (2Krón 16:9) De baj csőstől jön, tartja a közmondás: „Uralkodása harminckilencedik évében megbetegedett Ászá..., de betegségében sem az Úrhoz folyamodott hanem az orvosokhoz.” (2Krón 16:12). Fájdalommal észleljük, hogy ez a király élete utolsó két évében lerombolta azt, amit negyvenkilenc évig épített. Hűsége, hite gyökerei nem voltak vizek mellé ültetve? Nem tudom, de vannak ilyen szomorú történetek. Vigyázzunk az utolsó 100 méterre!

Ezzel a drámai történettel szemben, Ezékiásnak, Júda királyának fia, Manassé egy különös, ellentétes (**>>> 11. old**)

(folytatás a címlapról)

rend szólalna meg (kissé még a porosz szigor is): „tanuld meg elsőként / Érzékeidet és lelkedet kordában tartani, ne tévelyegj / vágyaid és tagjaid után hol ide, hol oda. / Tesztet, lelked tiszta legyen, fogadjon szót neked, / ...A szabadság titkához csak a fegyelem visz el.”

A felnőtt férfikort, és a háború viharaiban cselekvő Bonhoeffert véljük fölfedezni a második szakaszban: „Merni és tenni, amit kell, s nem, ami tetszik, / a valósággal bátran élni, nem a lehetőségek közt tétovázni, ... s a szabadság ujjongva fogja körülölelni lelkedet.”

Fogva tartva is szabadon – oly gyönyörűek a *Szenvedés* alcím sorai, hogy idézném teljes egészében: „Micsoda változás! Erős, cselekvő kezeid / meg vannak kötve. Tehetetlenül állsz, belátod, / hogy nem tehetsz semmit. Mégis föllélegzel, s ügyedet / erősebb kézre bízod csöndesen, s megnyugszol. / Egy boldog pillanatban megérinthetted a szabadságot, / majd Istennek adtad át, hogy csodásan teljesítse be.”

Ijesztőek viszont, akárhányszor olvasom is, a záró szakasz indításai: „Jöjj hát, ... / Halál, zúzd össze...”. Ugyanakkor érthető is, múlniuk kell a súlyos láncoknak és falaknak, „hogy végre megpillantsuk azt, amit látnunk nem adatott meg itt.” A befejezésben méltatja újra az első három motívumot, és még nyíltabbá teszi a szabadság végső állomását: „halálunkban, amikor meglátjuk Istent, megmutatkozik nekünk te magad.”

„E sorokat ma este írtam, néhány óra leforgása alatt” – zárja barátjának szánt levelét Bonhoeffer –, és értékeli is egy kicsit: „Nagyon nyerssek még, de különleges születésnap ajándékként hátha mégis szereznek

Dietrich Bonhoeffer

egy kis örömet! Fogadd jó szívvel! D.” Aztán másnap, a levél indítása előtt még hozzáírja: „Ma reggel látom, hogy az egészet át kell még dolgoznom. Mégis elküldöm így, félkész állapotban. Hisz nem vagyok én költő!”

Ez a csendes derű hatja át a teljes levelet. Kedélyállapotáról mindjárt a bevezetőben szól: „...a teológiai gondolatok szakadatlanul foglalkoztatnak, de vannak azután olyan órák is, amelyekben megelégszem azzal, hogy élek és hiszek, anélkül, hogy gondolkoznám rajta. Olyankor egyszerűen csak örülök a napi ígéreknek, ahogy a tegnapiaknak és a maiaknak pl. különösen örültem, s mindig örömmel térek vissza Paul Gerhardt gyönyörű énekeihez.” Amit az utóbbi években egyre jobban felismert és megértett a három hosszabb bekezdésben összegzi. Vissza-visszatérő fogalmai: hinni, fegyelmezett, szenvedés, a halálnak és a feltámadásnak szüntelen tudata, emberré válni – keresztyénné. Hálával és békességgel gondol a múltra és a jelenre – zárja összefoglalóját.

Miért más, korábbi írásaihoz képest, a július 21-i levél és a főleg a költemény? Kissé félve írom ide, szerzőjük a biztos halállal számolt. Közismert, hogy előző nap, 1944. július 20-án magasrangú német ka-

tonatisztek sikertelen merényletet hajtottak végre a Führer ellen. Bonhoeffer erről tudomást szerzett, és így születtek a börtönlevelek eme legmegrázóbb összegzései. „A közügyekért való felelősségvállalást, a kudarc rettenetes megrázkódtatása nyomán” – írja utólag Bethge – „egy új, töretlen felelősségvállalás váltja fel: a következmények és a kettőzött fájdalmak elhordozásának elfogadása.”

Gyorsan még ideírnám: arról a 75 évvel ezelőtti nyárról sokat hallottam gyerekkoromban. Családunk felnőtt tagjai újra és újra elmesélték, hogyan került ki a frontra Szilágyi nagyapám, az itthon maradtak pedig, Szentjánoson és Száldobágyon, miként vészelték át a háborút. Elhangzottak a „Miért?” és a „Mi lett volna ha?” kérdések, mivel hogy a nagymama, majdnem fiatalasszonyként hadiözvegy lett (élete végéig), és hadiárva a három kiskorú fia.

A mártír-teológus, a börtönben, a szabadságnak ama négy, roppant fontos állomását foglalta versbe. Az eltérő életutakon, a szabadság keresésekor még számos állomást azonosíthatunk. Mert jelzőpontok is ezek az állomások, elindulásaink és célba érkezéseink helyei. Nagy kegyelem, ha ama nagy, a szabadság utolsó állomása felé vezetnek. (Szilágyi László)

* A vers olvasható az http://www.rmbgysz.ro/vers_bonhoeffer_internetes_cimen.

Szilágyi László

A Szeretet volt felelős szerkesztője,
Szentjános

Fehérruhások Érselénden. Május 5-én a borongós idő ellenére nagyszámú hallgatóság gyűlt össze Érselénden, hogy osztozzon a gyülekezet örömeiben, amikor hét fehérruhás vallotta meg hitét a bemerítésben. Vendégek érkeztek a faluból, a szomszéd településekről és a határon túlról is. Kőszegi Dániel a KCA alapítója hirdette az igét, kihangsúlyozva az Úr Jézus követésének komolyságát a Lk 9:23 és a 14-27 alapján. Igei üzenettel szolgált még Bödő Zoltán lp. testvér, a gyülekezet korábbi lelkipásztora az 1Móz 32:23-30 alapján. Az ünnepi hangulatot emelte a szaniszlói és érkörtvélyesi zenecsoport szolgálata. Kívánjuk Isten

BEMERÍTÉS

áldását az új tagok életére és imádkozunk, hogy Isten szaporítsa még a gyülekezetet üdvözülőkkel. *A képen balról jobbra, hátsó sor:* Kőszegi Dániel, Böszörményi Csaba, Kozák Imre Róbert, Papp László lp. Farkas Sándor és Izsó István értarcsai diakónus. *Első sor:* Böszörményi Mária, Kozák Anikó, Bödő Zoltán lp. Horváth Erika-Renáta és Horváth Ribána. **(Papp László lp.)**

Aranymenyegző Diószegen

2019. május 18-án, szombaton, családi körben, 19-én, vasárnap délelőtt pedig a helyi gyülekezetben adtunk hálát **Lengyel Gábor** és **Piroska** testvérek 50. házassági évfordulójaért. Alulírott, a gyülekezet lelkipásztora a 3Móz 25:10 illetve az Ef 6:10-12 alapján köszöntötte a jubiláló házaspárt, az ünneplő családot, és a gyülekezetet. Isten áldása kísérje testvéreink további életét! **(Kiss Zoltán)**

4UJ BYDPCDYP?VRM ? /?XGJZ@P

Május 24-26 között Országos Női Csendesnapokon vehettünk részt a Hargita Keresztyén Táborban, amely immár huszonhetedik alkalommal került megrendezésre. Isten kegyelméből több mint 200 nő döntött úgy, hogy gyönyörű környezetben és Isten jelenlétében töltsön el egy hétvégét. Istenünk imameghallgatását már a megérkezésünkkel tapasztalhattuk, hiszen ragyogó napsütés fogadta a hegyre megérkezőket, amiért a szervezők imádkoztak. A regisztrációt és szobafoglalást követően Borzasi Márta a Nőszövetség elnöke köszöntötte a megjelenteket a tábor udvarán, miután Kiss Juhász Vilmos igei üzenetére és az ünnepélyes zászlófelvonásra került sor.

A Zsolt 11:3 alapján halhattunk előadásokat. Péntek esti témánk a „Juss el a kősziklához”, valamint „Állj a kősziklára” volt Dr. Kovács Éva és testvére, Dr. Kovács Dóra előadásában. Előadóink buzdítottak, hogy igyekezzünk megszabadulni az e világhoz láncoló kötelékektől, mert ezek a halál kötelei, és álljunk a biztos Kősziklára, Istenre, mert így maradhatunk életben.

Szombat délelőtt Szabó Edit Magyarremetéről és Albert Sárika Paptamásiból bátorítottak, hogy a nehézségek között is adjunk hálát Istennek. Simon Enikő bizonyágtétele után Kui Enikő iskolapszichológus „Ragaszkodj a kősziklához” címmel tartott előadást. Felhívta a figyelmünket, hogy mutatós világban élünk, képeket közlünk, és nem beszélünk, de a tetteink beszélnek helyettünk. Feltette a kérdést mindenkinek, hogy „szépet akarunk mutatni vagy igazat?” Bátorított, hogy ne csak a gyülekezetben vagy az interneten legyünk hívők, hanem a hétköznapiakban is. Úgy ragaszkodhatunk Istenhez, ha nem hagyjuk a Biblia lapjai között, hanem magunkkal visszük a szívünkben, szavainkban, tetteinkben. Végül rávilágított arra, hogy mi a siker számunkra keresztyénként: az, ha Krisztus megdicsőül bennünk!

A szombat délutánt kreatív tevékenységek és szemináriumok tették izgalmassá.

A szombat esti alkalmon ismét személyes bizonyágtételek hangzottak el Kulcsár Annamária, Gerics Jolán és Bálint-Berecki Annamária részéről, majd Dr. Kovács Éva, „Építs a kősziklára!” címmel folytatta az előadás-sorozatot a Lk 6:47-49 alapján. „Mi az alap?” – tette fel a kérdést. Lehet munka, tárgy, építkezhetünk családra, karrierre, barátságra, de mindez csak homok, ami nem tart meg. Viszont az élet, a szívünk, a feladatunk, a veszteség, a harcaink mind nehezek, nem bírja el őket a homok. A vihar jönni fog, ez csak idő kérdése. Nem mindegy azonban, milyen alapon állunk. 1 Pt 1:18-19 leírja, milyen drága az alap, milyen áron váltattunk meg. Az egyetlen alap Jézus, a kőszikla. Akik hallják Isten beszédét és meg-

tartják, azok építenek a kősziklára.

Vasárnap délelőtt Kis-Juhász Annamária hívott imádságra. „Maradj a kősziklán!”, hangzott a vasárnapi előadás témája, amelyben Kis-Juhász Vilmos tanított az 1Sám 1:20–28 alapján. Az Istenben való megmaradás nem azzal kezdődik, hogy én mit tudok tenni, hanem hogy Isten mit tud tenni az én életemben. Ha letesszük életünket az ő kezébe, akkor mi is úgy tudunk eltávozni a való életbe, mint Anna: örömmel, és megnyugodva Isten akaratában, nem szomorúsággal az arcunkon. Végül a Jn 15:1–11 alapján az Istenben maradás öt tényét vázolta fel: (1) Maradjatok én bennem és én is tibennetek – 4v. (2) Ha megmaradtok én bennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek. – 7v. (–) ...maradjatok meg az én szeretetemben. – 9v. (–) ... maradjon tibennetek az én örömem... – 11v. (–) Az Úrvacsora fontos a Krisztusban maradáshoz.

Maradjunk meg a Krisztus szeretetében, hogy majd átvegyük a koronát! Sok áldásban volt részünk, amit nehéz röviden összefoglalni, csupán ízelítőt adtunk abból, ami elhangzott. Engedelmeskedjünk a felhívásnak: „ÁLLJ A KŐSZIKLÁRA!” (Kondor Klára, Érmihályfalva)

VÉLEMÉNYEK A CSENDES NAPRÓL

Ivanciuc Krisztina, Barót: Az volt az első „csendes napom”, és hálás vagyok érte! Egy gondolat nagyon megragadott: „Istent sokszor a Bibliánk lapjai, a gyülekezet falai között felejtjük, pedig Ő szeretne, részt venni a mindennapjainkban.” Szeretném magam emlékeztetni erre nap mint nap.

Győrő Réka, Barót: Jó volt ismerős arcokat látni, találkozni azokkal, akikkel a tavaly egy csoportban voltunk, megérdeklődni, hogy alakult az életük egy év alatt. Nagyszerűek voltak az előadások. A kőszikla, mint visszatérő motívum, mélyen megérintett.

Kocsi Dóra, Kraszna: Vágytam, hogy Isten megszólítson. Leginkább Kui Enikő előadása érintett, amikor a spirituális világról beszélt. Hogyan ragaszkodhat a hívó a kősziklához egy olyan világban, ahol az emberek még törődnek a lelkükkel? Hiszünk a Szeretetben, mint személyben! Az aznap reggeli áhítatom alatt egy kételkedő hang megszólalt bennem: „Vajon tényleg olyan megbízható ez a Kőszikla?” Később, a

csoportbeszélgetésen egy közösségbe kerültem pár erős hitű nőtestvérrel, akik bizonyosságot tettek a viharairól, amik mellett az én „viharaim” csak szellőnek számítanak.

Pap Debora, Kraszna: A „Légy oszlop” c. szeminárium különösen megfogott, megértettem, mennyire fontos feladatom van, úgy mint az oszlopnak, nekem is egyenesen és szilárdan kell állnom a biztos alapon, a Kősziklán, és hűségesen kell végezzem a rám bízott munkát.

SZABÓ EDIT, Magyarremete: A személyes beszélgetéseken, ismerkedéseken kívül, a gyönyörű környezetben túl leginkább egy mély üzenet maradt meg bennem: ki kell mozdulnom a saját kis burkomból, a gyülekezet soraiból, ha el akarom érni azokat az embereket, akiknek még nincs személyes kapcsolatuk Istennel. Ott kell keresni őket, ahol ők vannak, el kell menni közéjük!

Brebán Annamária, Érmihályfalva: Jó volt újra gyönyörködni a természetben, a napfelkeltékben, de jó volt feljebb tekinteni a hargitai hegyeknél, a Kősziklára, Jézus Krisztusra! Ebben a sokat mutató, szórakoztató, állandóan változó világban szükségünk van arra, hogy figyelmünkkel összpontosítsunk valakire, aki nem változik, aki örökkévaló. Csak úgy tudok megmaradni, életben maradni, ha ragaszkodom a Kősziklához, építek rá és rajta maradok.

Kiss Irénke, Értarcsa: Jó volt az Úr Jézussal időzni a hegyen, de le is kell jönni a völgybe, ahol sokszor nem könnyű. Ebben a mutatós világban, amikor mindenki a szépet a jót szereti, mit mutatok én? Szépet vagy igazat? Hogyan mutatom be Krisztust a világban? Igazat kell mutassunk.

Vincze Barbara, Kraszna: Jó volt megismerni új embereket és idősebb, tapasztaltabb nők bizonyágtételeit hallgatni és épülni általuk. A szombat délelőtti előadónak az a gondolata ragadott meg, hogy ha csak az imaházban tudok bizonyosságot tenni Jézusról, és a mindennapokban a Biblia lapjai között hagyom, akkor nem is vagyok krisztusi.

Sütő Betsabé, Kraszna: Az én életem alapja is szilárd kell legyen, kősziklára építve, hogy megálljak a viharokban, hiszen minden óriás számára van egy kő!

Pap Viktória, Kraszna: Sokat tanultam az előadásokból, a bizonyágtételekből. Jó volt látni a hitet ezekben a nehézségek ellenére is! Ilyenkor jövök rá arra, mennyi mindenért lehetek hálás Istennek!

Egyháztörténészek tanácskozása Budapesten

A Kárpát-medence különböző országrészeit képviselő magyar baptista egyháztörténészek 2019. május 8-án, Budapesten tartották soron következő tanácskozásukat. A munkaértekezlet helyszíne a Budapest-Wesselényi utcai Baptista Gyülekezet közösségi háza volt.

A megbeszélés – rövid áhítat után – egy visszatekin-téssel kezdődött, melyben **Dr. Mészáros Kálmán**, a Történelmi Bizottság elnöke idézte föl az elmúlt esztendő fontosabb eseményeit. Elsőként a magyar koronázási ékszerek 40 évvel ezelőtti visszatérését említette meg, melyben a magyar baptisták is jelentős szerepet vállaltak. Az ezzel kapcsolatos országos ünneppsorozat megnyitójára a *Budapest-Belvárosi Főplébánia Templomban* került sor január 6-án, ahol történelmi előadásra kérték meg a szervezők, melyet a televízió is közvetített.

Megemlékezett a századik évében elhunyt *Billy Graham*ról és az ötven évvel ezelőtt mártírhalált halt Nobel-békedíjas *Martin Luther King*ről is, akiknek az emlékére a Baptista Teológiai Akadémián is tudományos konferenciára került sor április 4-én. Az elmúlt esztendőben *Nagyváradon* került sor (május 8-án) a magyar baptisták közös Történelmi Bizottságának a tanácskozására, ahol a következő jubileumi évek kiemelkedő eseményeit és ünnepi alkalmait tekintettük át.

A magyar baptisták képviselőiben egy jelentős csoport vett részt július első vasárnapján a felvidéki *Nagylévárdon*, azon a hagyományőrző emléknapon, ahol a történelmi Felső-Magyarországról elűzött anabaptistákról emlékeztek meg a település mai polgárai. A keresztségük megújításához ragaszkodó anabaptista vértanúkról pedig az ausztriai *Falkenstein* várában berendezett anabaptista múzeumban emlékeztek meg a magyar zarándokcsoport képviselői. Komárom-Szentpéteren pedig szeptember 9-én került sor egy jubileumi alkalomra, ahol a helyi gyülekezet és a felvidéki baptista misszió 100 évvel ezelőtti elindulására emlékeztek meg a nagyszámban összegyűlt résztvevők.

Végül a Tordai Vallásbéke 450. jubileumi eseménysorozatáról emlékezett meg a Történelmi Bizottság elnöke, akinek a szervezésében egy emlékezetes történelmi tanulmányút részesei lehettek a bizottság tagjai. Ennek során *Déván*, *Gyulafehérváron*, *Tordán*, *Alvincen*, *Kolozsváron* került sor történelmi megemlékezésre és konferenciák megtartására.

A tanácskozás résztvevői Meyer Henrik emléktáblájánál, a Budapest-Wesselényi utcai imaház udvarán

Kiss Lehel, az erdélyi baptisták Történelmi Bizottságának elnöke arról számolt be, hogy az elmúlt év során is sokan igényelték a Történelmi Bizottság segítségét a gyülekezeti jubileumok megszervezéséhez, dolgozatok, cikkek írásához. Elmondta azt is, hogy történelmi kutatásait jelenleg szinte kizárólag az egyháztörténeti jellegű MA szakdolgozatának megírására korlátozza, melynek témája: *Bokor Barnabás* élete, különös tekintettel igehirdetői szolgálatára.

Vix József, az ausztriai baptisták képviselője és a fal-kensteini anabaptista múzeum építésének egyik önkéntese arról tájékoztatta a bizottság tagjait, hogy gyülekezetük növekedése miatt más összejöveteli helyet kell keresniük. Majd beszámolt az anabaptista kutatásáról, melynek eredményeként egy, a 17. században keletkezett kódex lapjain talált fontos információkat osztott meg a résztvevőkkel.

Kelemen Sándor Tomi, a TB erdélyi tagja beszámol arról, hogy jelenleg két nagyobb munkán dolgozik. Az egyik – a román testvérek kérésére – az *Ócsai Hitvallás* története, ugyanis ezt vették át a román baptisták is a múlt század elején. Ennek eredete valószínűsíthetően az 1847-ben *J. G. Onken* által összeállított németnyelvű hitvallás szövege lehet, amelynek eredetijét kutatja. (Felmerült az a gondolat, hogy később készüljön egy német-magyar-román összehasonlító tanulmány a három hitvallás szövegéből.)

A másik nagy munka, amihez hozzáfogott, a *Dávid Ferenc* által flamand és német nyelvről lefordított és 1570-ben Kolozsváron magyarul kinyomtatott „*Könyvetske az Igaz keresztségről*” című, 150 oldalas anabaptista hitvédelmi munka facsimile és olvasható formátumban ártírt kiadása. A bizottság tagjai egységesen ez utóbbi, nagy jelentőséggel bíró dokumentum megjelentetését látják fontosabbnak előbb megjelentetni.

Erdélyi Sándor Kálmán, a felvidéki baptista történészek képviselőjében arról a találkozóról beszélt, amelyen legalább 7 ország küldötte vesz majd részt június 17-én, hétfőn az ausztriai Falkenstein várában, hogy az anabaptista örökség kutatása, megőrzése és továbbadása kapcsán közös nyilatkozatot írjanak alá. Erre az alkalomra a bizottság által képviselt nemzeti közösségek képviselőit, teológus hallgatóit és az anabaptista történelem iránt érdeklődőket is szeretettel várják.

Benkő Ferenc, a hagyományörző Habán Napok alapító szervezője ezen kívül buzdítja a jelenlevőket a június 30. vasárnap Nagylévárdon ismét megrendezendő anabaptista emléknapon való részvételle, ahol az anabaptista gyülekezet felszámolását évről-évre megünnepli a római katolikus közösség. Most viszont lehetőség nyílik a tények ismertetésére, énekekre és bizonyoságtételre. Az idén bemutatják „Az igazság halhatatlan” c. zenés történelmi előadást is, korhű öltözetben.

Dr. Borzási István végül beszámol arról, hogy március 20-án a román történészek számára előadást tartott Aradon az „elismert” és a „szabad” baptisták közötti ellentétekről. Ezen kívül vállalta, hogy a Falkensteinben tervezett nemzetközi anabaptista történésztalálkozóra készített angol nyelvű nyilatkozatot magyar nyelvre fordítja és a végleges fordítást írásban elküldi majd a TB jelenlévő tagjainak.

A tanácskozás helyéül választott templom egyébként történelmi jelentőségű. A Wesselényi utcai gyülekezet alapító lelkipásztora Meyer Henrik (1842-1919) ugyanis 100 esztendővel ezelőtt lépett át az örökkévalóságba. Róla is megemlékeztünk tanácskozásunk során. Az általa épített templom falán található dombormű és munkásságát felidéző emléktábla előtt egy hálakoszorút elhelyezve emlékeztünk a baptista történelem kimagasló alakjára és Kárpát-medence különböző népei felé végzett, evangéliumi ugartörő tevékenységére.

A tanácskozást követően a Wesselényi utcai gyülekezet lelkipásztorával, **Kübler Jánossal** és **Dr. Herjeczki Kornél** gyülekezetvezetővel kiegészülve, fölkerestük Mayer Henrik budakeszi temetőben található sírját, ahol a baptista történelmet értékelő és kutató hálás utókor képviselői idézték föl Isten áldott szolgájának gazdag életútját, majd egy rögtönzött férfikari énekkel és imádsággal zárult a megemlékező alkalom. A sírkövön olvasható bibliavers Isten ígéjének mai hirdetői számára is iránymutató bátorítás: „Az okosok fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké.” (Dániel 12,3) Soli Deo Gloria!

Dr. Mészáros Kálmán

Női imanapi adományok – 2018 (javított változat)

Kedves nőtestvérek, itt a javított és kiegészített lista az imanapi adományokkal! Köszönünk mindent! **Megjegyzés:** Még van egy ismeretlen feladótól két összeg: 315 RON és 63 RON. Kérjük szeretettel, aki tudja, hogy nem nevezte meg magát amikor elküldte a pénzt a Nőszövetség bankszámlájára, kérjük szóljon a pénztárosnak, hogy tudja elkönyvelni. Köszönjük! **(A Nőszövetség vezetősége)**

1.	Kovászna	200
2.	Diószeg	115
3.	Szatmár	1100
4.	Kraszna	900
5.	Magyarlóna	400
6.	Kémer	400
7.	Vajdahunyad	180
8.	Lupény	140
9.	Csíkszereda és Szentegyháza	437
10.	Bihar és Tamási	500
11.	Szentmárton	200
12.	Szilágyszentkirály	342
13.	Szilágysomlyó	700
14.	Sepsziszentgyörgy	566
15.	Nagyvárad: Rogériusz, Belváros és Bethlehem	1631
16.	Székelykeresztúr	350
17.	Barót és környete	550
18.	Kolozsvár	200
19.	Margitta	150
20.	Beszterce	210
21.	Szalonta	180
22.	Fugyi	580
23.	Nagyfalu	340
24.	Sarmaság és Ilosva	130
25.	Bagos	750
26.	Temesvár	300
27.	Perecsen	1000
28.	Belényes és környete	1440
29.	Brassó	100
30.	Ipp	300
31.	Széplak	250
32.	Torda	150
33.	Arad	300
34.	Érmihályfalva	250
35.	Zilah	300
36.	Biharpüspöki körzet	1004
37.	Erked	430

„Ahova LÉPSZ, neked adom...”

2019. április végén, két év és három hónap aktív szolgálat után a missziómezőn, négy hónapos pihenőre hazaérkezett **Dumitriu Mihai** és **Dumitriu Janó Hajnalka** Pápua Új-Guineából (PÜG). Ezalatt több helyszínen is beszámolt tartanak munkájukról Dévától Nagyváradig. Május 22-én a Váradifiben jártak.

Bár ritka szolgálatuknak köszönhetően az utóbbi két évben meglehetősen ismertek lettek az erdélyi hívők körében, és elég nagy figyelem veszi körül őket, látszólag jól birkóznak meg a népszerűséggel. Ez abból is fakad, hogy a négy, Hajni által említett közös vonásuk mellett – mindketten nemhívó családi háttérből jönnek, mindketten közgazdaságtant tanultak, mindketten benne vannak már kicsit a korban, és mindkettőjük meglehetősen gyenge fizikumú – mindketten szerények és igen jó kommunikátorok.

Nem mindennapi döntés, hogy valaki a déli féltekére, azon belül is a két Románia területnyi szigetre, Pápua Új-Guineára induljon el missziómunkába. A Dumitriu család szívében – akiknek a szolgálatáról már többször írtunk röviden a Szeretet-ben – régóta érlelődött ez a döntés. Testvéreink 2011-ben, illetve 2013-ban csatlakoztak a Wycliffe Romania bibliafordító misszióhoz, amelynek Nagyváradon van a székhelye. Mihai dévai származású, Hajni a Hargita táborban, majd a nagyváradi-belvárosi baptista gyülekezetben ismerte meg az evangéliumot és merítkezett be. Később találkoztak, és összeházasodtak, majd a nagyváradi BBSO (Baptista Speranța) gyülekezetben, illetve a belvárosi magyar gyülekezetben találtak lelki otthonra.

2015-ben, egy a BBSO gyülekezetben működő biblia-tanulmányozó közösségi csoportban hallott üzeneten keresztül is hívta őket Isten a külmiszióra a Józs 1:3-9 igeszakasz, pontosabban ennek két mondata által: „Minden helyet, a melyet talpatok érint, nektek adtam... légy erős és bátor”. Egyértelmű volt számukra ebből az

igéből, hogy bár fizikailag gyengék egy külmisziós feladathoz, mégsem elég csak imádkozniuk az evangélium terjedésért, hanem lépniük is kell. Így döntöttek el, hogy 2017-ben Pápua Új-Guineába utaznak, ahol a Szentírás megismertetésének (Scripture in Use) hatalmas feladatába kapcsolódtak be a helyi lakosság között. Annak a magyarázata, hogy miért roppant nehéz megértetni ezzel a népességgel az evangéliumot többek között az, hogy a 838 nyelvet beszélő, mocsaras és hegyes területen, elszigetelten élő rengeteg PÜG-i törzs hite a XIX. században felvett különböző keresztyén tanítások és szokások, és az animizmus furcsa keveréke, amelyben jól megfér az evangélium korlátozott ismerete és az ősoktól származó, a szellemvilágba vetett babonás hit és praktikákkal. A PÜG-i lakosság furcsa hitvilága összhangban van és befolyásolja erkölcsi normáikat, kultúrájukat, társadalmi és politikai berendezkedésüket is. Például, mint misszionáriusainknak a Szeretet azon kérdésére adott válaszukból, hogy mik a legnagyobb kihívásaik, kiderült, társadalmi és egyéni szinten is igen nagy probléma a szavatartás hiánya, és a feladatok lelkiismeretes, hűségese elvégzése.

Testvéreink óceániai hétköznapijai a nedves éghajlat, a furcsa vendégszeretet és a rengeteg édesburgonya fogyasztás jegyében telnek. Bár igen sokféle akadály felmerült PÜG-i munkájuk során, –12 költözés 2,5 év alatt,

A Dumitriu házaspár a PÜG-i bibliatanulmány résztvevőivel

A Dumitriu házaspár váradi fiataloknak tart előadást

az alapvető higiénia és használati eszközök hiánya, az intimitás hiánya, kettejük egymásra táltása ennek előnyeivel és konfliktusaival, a stabilitás és a megbízhatóság hiánya fizikai és lelki téren, a rendszeresség és tervezettség hiánya – , egyszer sem fordult meg testvéreink fejében, hogy abbahagyják a szolgálatot.

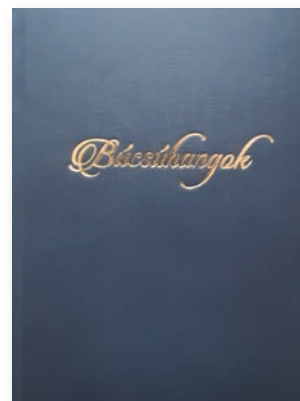
Dumitriuék PÜG-i elsődleges missziós szolgálata, mint már említettük, főleg a Szentírás, ezen belül is az 1987-ben két amerikai misszionárius nő által patep nyelvre lefordított Újszövetség használatának elősegítése és a teljes Biblia üzenetének megértése Biblia tanulmányozó képzések által. Ezek alatt egész Bibliai könyveket tanulmányoznak, és a tanulmányok lényegét, a helyiek segítségével, lefordítják patep nyelvre. Ez azért is szükséges, mert a patep népcsoport tagjai közül, nem mindenki érti az egyébként országos szinten is használt tok pisint. Mindehhez testvéreink meg kellett tanulják a tok pisin nyelvet olyan szinten, hogy kommunikálni, tanítani és predikálni is tudjanak. A patep nyelv elsajátítása szintén óriási feladat testvéreink részére, ami még folyamatban van. A „fordítás a helyi szókincs szegénysége és a még hiányzó fogalom-megjelölések miatt külön nehézségekbe ütközik, ezért kulcsszerepe van a helyi segítőknek, akik közül az eltelt hónapok során többen is közeli kapcsolatba kerültek, igyekezve tanítványokat nevelni közülük és a Biblia-kurzus résztvevői közül. Névszerint is kérjük az imádságot testvéreink Amoa-ért, Sipas-ért, Darius-ért, Cris-ért, Yakiving-ért, Set-ért és David-ért, és általában a kurzusok résztvevőit.

A képzések alapjául Mihai a Beniamin Fărăgău kolozsvári baptista lekipásztor által kidolgozott bibliatanulmányt, „Az áldás történetét” használja, amely fontosnak tartja nemcsak az evangélium újszövetségi megjelenését, hanem az Ószövetség prófétáinak ezzel kapcsolatos kijelentéseinek tanulmányozását is. Ez alapján az 5Mózes-Ézsaiás-János evangéliuma könyvhármasból eddig az első kettőt sikerült végig venni a patep nyelvjárású emberekkel, visszatérésük után szeretnék folytatni a János evangéliumával.

Dumitriuék elmondták, mennyire hálásak az itthoni háttértámogatásért, ami az imában, és az anyagi támogatásban megnyilvánult. Az itthon töltött néhány hónap után szeptember 3-án terveznek visszatérni újabb két-, két és fél évre a missziómezőre. Imádkozzunk testvéreinkért, és támogassuk őket! Írni lehet testvéreinknek a mihai_dumitriu@wycliffe.ro címre, illetve adományozni lehet részükre a Wycliffe Romania bankszámláin keresztül: RO24BTRL00501205N34078XX lejes, illetve a RO24BTRL00504205N34078XX eurós. A megjegyzésben oda kell írni: „Pt. fam. Dumitriu”. (G. G.)

Új énekeskönyv kapható

Örömmel hirdetjük, hogy az Ének-zene Bizottság gondozásában megjelent a négyszólamú *Búcsúhangok* c. énekeskönyv, amit szeretettel ajánlunk a testvérek figyelmébe. Különösen virrasztási alkalmakon és temetési istentiszteleteken való használatra lett készítve, ára 30 RON. A mérete kb. akkora, mint a *Hit hangjai* énekeskönyvnek, a kötése kemény. Kapható Nagyváradon a Szeretet szerkesztőségénél és a szövetségi irodánál. Kérünk szeretettel minden kedves lekipásztort, értesítse a gyülekezeteket, hogy igyekezzenek vásárolni addig, amíg a készlet tart. „Áron is megvegyétek az alkalmatosságot...” (Ef 5:16).

Testvéri szeretettel, **Borzási Pál** főtáskár

2019 április 22-én Katona Endre és Aranka 50. házassági évfordulóját ünnepeltük a családdal és a gyülekezettel. Testvéreink 1969. április 20-án fogadtak örök hűséget egymásnak. Szükség van ilyen példákra, mert a világ ma nem értékeli a hűséget. Az ige üzenetét alulírott szólta a Zsolt 103:1-2 és a 2Tim 4:7-8 alapján. Testvéreink hálát adtak Isten megőrző kegyelméért, gondviseléséért, az élő reménységért, a testi és lelki családjáért, kérve Isten további áldását életükre és családjukra. Köszöntötték őket költeményekkel, igékkel, gyermekekkel, unokáikkal és másokkal. Endre testvér végül biztonyságot tett, elmondva, hogyan találta meg a kövesdi gyülekezetben az Úr Jézust, és elénekelte a „Jézus megtalált és, karjaiba vett, eltörölte bűneimet...” (HH 368) c. éneket. Isten áldását kívánjuk tovább testvéreink és családjuk életére! (Székely Béla Dániel lp.)

Gyülekezet és tanítványság

Egy ideje elég sokat hallani gyülekezeti körökben a *vertikális gyülekezet* nevű mozgalomról. A hasonló a nevet viselő weboldal – *vertikalisgyulekezet.hu* – szerint „a Vertikális Gyülekezet egy keresztény mozgalom, amely Isten dicsőségét állítja a központba. Arra hívja a gyülekezeteket, hogy emberi mesterkedés és erőlködés helyett Istenre emeljék szemeiket. Ha felfelé nézünk, és felfelé mutatunk, Isten dicsősége leszáll hozzánk, és minden megváltozik!” A mozgalmat létrehozó és támogató gyülekezetek, lelkipásztorok 2018-ban és 2019-ben is szerveztek konferenciát. Idén május 10-11 között került sor erre a Kecskeméti Baptista Gyülekezet-ben. Erdélyből is többen részt vettek, köztük Petyár S. Lóránd, a nagyváradi-belvárosi gyülekezet ifjúsági munkása. Ő írta meg benyomásait a konferenciáról.

„**M**i is ez a vertikális gyülekezet, kapják fel sokan a fejüket, milyen újdonság, kik ezek? Ez egy mozgalom, egyházon belül, nem újszerű dolog, csupán a bibliai alapigazságok felelevenítését és megélését tűzte ki célul. Baptista hitelveink alapjai is benne vannak, valamint az az eltökéltség, amellyel a bibliai igazságokhoz ragaszkodunk. A vertikális látás ezt hivatott szolgálni gyakorlati módon. A konferencián körülbelül 600-an vettek részt 140 gyülekezetből, ennek elég jelentős – saját becslésem szerint harminc – százaléka erdélyi. A fő tematika a tanítványság volt. Előadás hangzott el Durkó István testvér részéről «A gyülekezet kudarca» címmel többek között arról, hogy amíg nem ismerjük be, hogy probléma van a gyülekezeteinkben, nem fogunk változtatni. «Istenben bízunk, ne a módszerekben, engedjük Jézus Krisztust be a gyülekezeti életünk minden területére.» Patton Márk «A tanítvány imádja Krisztust» c. előadásában azt hangsúlyozta, hogy istentiszteleteinken emeljük fel Jézus nevét, és legyen tudatos a Krisztus-imádatunk. Uzonyi Barnabás «A tanítvány követi Krisztust» címmel fogalmazta meg üzenetét. «Az örök élet ajándék, Krisztus követése, a tanítványság az életünkbe kerül. Akard mindenekkel Jézus szolgálni, vesztésd el az életed Krisztus követésében!» Cristian Bărbosu «A tanítvány szolgálja Krisztust» címmel gyümölcstermésre hívott, hangsúlyozva, hogy ez természetes kell legyen. A gyülekezeti tagság régisége, sajnos, sok esetben nem arányos a lelki érettséggel. És gyakran azoknak van nagyobb szavuk a gyülekezetben, akik lelkileg nem feltétlenül érettebbek...» Mike Sámuel «A Gyülekezet győzel-

me» címet adta előadásának. «A gyülekezetben mindig Isten dicsősége a tét, ezt kell munkáljuk. Sokszor a különböző bálványok (szokások, rutin, békesség, formációk, program) oltárán feláldozzuk az Isten dicsőségét.»

A vertikális gyülekezet látása tulajdonképpen négy apostoli, bibliai alappilérre hívja fel a figyelmet: (1) szégyen nélküli Isten-imádat, (2) megalkuvás nélküli igehirdetés, (3) félelem nélküli bizonyágtétel, (4) szünet nélküli imádság. Nem az a kérdés, hogy tudjuk-e ezeket a dolgokat, mert tudjuk és ismerjük. A kérdés ennél egyszerűbb: vállaljuk-e annak az árát, hogy megvizsgáljuk szokásainkat, rutinjainkat, önmagunk lelki állapotát, istentiszteleteink szerkezetét, és az emberektől való félelemtől mentesen vállaljuk-e mindazt, amit Isten el akar érni a gyülekezeteinkben? A változás velem és veled kezdődik, aztán minden megváltozik megfelelő lelkülettel, ha Istenre figyelünk!”

Bántó Ruben

Amíg minden új volt

*Nem mozduktam el semmit
Abból a bőrből, amibe világra jöttem.
Abból a cipőből, amibe bele léptem.
Pusztán annyi a másság, hogy odáig könnyű volt,
Amíg évszokról évszakra más lábbeli kellett,
Mert minden Új volt!*

*Az, hogy megtanultam fütyülni,
Az, hogy rám bízta a teheneket,
Az, hogy pattanásos lettem,
Az, hogy sok pénzt számolhattam egyszer,
Az, amikor ötven kiló lettem,
Az, hogy, ha akartam, lehetett!*

*De most már minden érdekesebb,
Mert, ha nem történik semmi,
Akkor is felnőtt maradok.
Mert, ha folyamatosan fejlődnék,
Akkor is felnőtt maradok.
Itt azért az megeshet, hogy apák leszünk nagy hirtelen!*

*Viszont én keresem ezt a cipőméretcserét
Vágyok ember maradni úgy,
Hogy NEM FÉLEK
Kapcsolódni minden korábbi reccsenéseimmel.
Úgy, hogy természetesen bírom megélni
Azt, amit mások jobban tudnak alaphangon.*

Kovács Zsolt tv-nél továbbra is rendelhetők Bibliák, keresztyén könyvek, CD-k stb. Elérhetőségek (**megváltott telefonszámok**): 0721 585 609, 0749 612 402, e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com

BaptiCup 2019 – Zilah

Immár a X. BaptiCup focikupának (erdélyi magyar baptista ifjúságok focibajnoksága) adott otthont Zilah és a helyi magyar baptista gyülekezet ifjúsága 2019. május 4-én szombaton. Az első bajnokságnak (nem számítva a kisebb regionális focibajnokságokat) 2009-ben Arad volt a helyszíne. Az évente megszervezett focibajnokság egyre magasabb színvonalú, amit tapasztaltunk az idén is.

Az idei bajnokságot Fazakas Miklós, a zilahi baptista gyülekezet tagja, Zilah város alpolgármestere nyitotta meg, aki maga is erősítette játékosként a zilahi csapatot. Megtisztelettel jelenlétével Seres Dénes képviselő és Szilágyi Róbert-István a megyei tanács alelnöke, akik üdvözlözték a csapatokat és fair-playre biztatták őket.

Szűcs Dávid teológus (a zilahi csapat kapusa) rövid igei üzenetében kihangsúlyozta, hogy a foci által is szolgálhatjuk Isten dicsőségét: tetteinkkel, alázatunkkal, odaadásunkkal, szorgalmunkkal. Ezt az 1Kor 10:31-el támasztotta alá: „Akár esztek tehát, akár isztok, bármi mást cselekesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek!”

A bajnokságra 16 csapat nevezett be, összesen 141 játékosal: Zilah, Szalárd és Nagyfalva 2-2 csapattal, Nagyváradi 3 csapattal, Paptamási, Érszöllős, Kolozsvár, Csíkszereda, Békéscsaba (Magyarországról), Perecsen, Kraszná 1-1 csapattal.

A tornát a krasznaiak csapata nyerte, akik a döntőben a szalárdiakat győzték le (2-1). A kisdöntőben Zilah (Zifi FC.) mérkőzött meg sikeresen a perecseniekkel (3-2), megnyerve a bronzérmet. A bajnokság gólkirálya Veres Pál lett, 8 góllal Krasznáról.

Az esemény támogatta: a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet, a Szilágyi Társaság Kulturális Egyesület, a Szilágyi Társaság Kulturális Egyesület, a Communitas Alapítvány, a Brothers Mobile, az European, a Tinichigeria. Szervezők: ifj. Kovács Miklós, Fazakas Miklós, Bartha Arnold és a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet ifjúsága.

Hisszük, hogy ez a torna is Isten dicsőségét szolgálta!

Dr. Szöllősi Szabolcs

Péter tiltakozása – Jn 13:1-17

Az Úr JéKriszruKrisztuzus tudta, hogy az a kapcsolat, ami volt közöttük és tanítványai között, hamarosan befejeződik, mivel át fog menni az Atyához. Volt még egy utolsó lecke, amit meg kellett értetni a tanítványokkal. A lecke címe: a szolgáló vezető. A gyakorlati kivetelezés a rabszolgamunka, a tanítványtárs lábának megmosása. Ez szolgálat, amit a nagyobb végez a kisebb felé.

A tiltakozás. Napok óta visszatérő téma volt a tanítványkörben, hogy ki a nagyobb. Péter is ott dédelgette a lelkében azokat a pillanatokat, amikor kitűnt Jézus Krisztus szavaiból, hogy rátermett férfi, méltó vezetője a tanítványtársaknak. Egy világ omlott össze Péterben az alatt a néhány perc alatt, amíg Jézus feltekerte a kendőt a derekára, vizet töltött a mosdótálba és egyik tanítványtáristól a másik felé haladva, mindenkinek példás alázattal megmosta a lábát. A legnagyobb szolgált a kisebbek felé. Ezt az alázatot kellett megérteni. Péterből pedig épp ez hiányzott. Tiltakozott, mert a krisztusi nagyság az emberi természetből ezt váltja ki. Pedig a nagyság lehajlás nélkül nem egész.

A válasz. A kendő még mindig az Úr Jézus derekán volt, a tál pedig Péter lába előtt. Az Úr olyan választ adott, amely fenyegető volt: „Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám.” Vagyis, a lábmosáshoz is kell az alázat, de kell azé is, akinek megmossák a lábát. Mert másképp nem valósul meg a tanítványi közösség. Az a „soha” csak egy néhány másodpercig tartott: Péter „alázattal” fürdeni akart, hogy ne veszítse el a közösséget az Úrral. Jézus Krisztus határozottan, de ismét kiigazítja szertelen vezető tanítványát.

A példa. A keresztyéneknek szükségük van arra, hogy olyan vezetőik legyenek, mint Krisztus. Vezetők, akik alázattal lehajolnak a tanítványtárs lábáig. Ennek az alázatnak, amennyiben visszhangra talál, közösségformáló ereje van. Sőt, boldoggá tesz. „Ha tudjátok ezeket,

(Az utolsó 100m >>> 2. oldalról) példát mutat be. Ötvenöt évig uralkodott és a gonoszság mintaképe volt. Sokan háborogtak, hogy miért tűri el őt Isten ennyi ideig. Persze hogy eltűri, úgy, mint engem, hiszen Isten nemcsak a kezdetet tudja, hanem a véget is.

Úgy tűnik, Manassé ellen nem volt orvosság a bálványok imádására nézve. Na de amikor Asszíriába került, és ott kipróbálták rajta mindenféle kínzóeszközt, bekövetkezett a várva várt fordulat: „Nyomorúságában azonban kérlelte Istenét, az Urat, és igen megalázta magát... És miután imádkozott hozzá, megkönyörült rajta, és visszavitte országába, Jeruzsálembe. Így tudta meg..., hogy az Úr az Isten.” (2Krón 33:12-13) **(dz)**

Május 17–19. között megrendezésre került Nagyvár radon a rogériuszi regionális ifjúsági konferencia, amelynek fő témája a hűség volt. Erdélyi, illetve magyarországi előadók különböző nézőpontból világították meg ezt a témát.

Az első estén Petyár Lóránd beszélt a „hűségpróbáról”, majd szombat délelőtt Uzonyi Barnabás az „Életre való hűség” témáját boncolgatta. Szombat este és vasárnap reggel Szabó Szilárd lelkipásztor folytatta a megkezdett témát, melyeknek címe „Örök életre való hűség”, illetve „Hűség a közösséghez” volt.

A zenei dicsőítést a kolozsvári egyetemista ifi zenészei vezették, ezt pedig a résztvevők 300 fiatalból álló kórusa egészítette ki. Felemelő volt együtt énekelni a mi Urunknak!

Bár az májusban volt megszervezve a konferencia, még mindig visszacseng bennem egy gondolat, amely ráébresztett arra, hogy a hűséget sokszor félreértelmezem. Az egyik előadó úgy fogalmazta meg, hogy: „A hűség nemcsak megőrzést, hanem növekedést jelent.” A Máté 25:14–30 versekben egy példázatról olvasunk, melyben egy idegenbe készülő ember rábízta vagyonát a szolgáira. Egyik szolgájának öt talentumot adott, másik szolgájának kettőt, majd a harmadiknak egyet. Hazaérkezve számításra hívta elő szolgálait. Az első két szolga megduplázta a gazdájának vagyonát még öt, illetve még két talentumot szerezve. Ők „jó és hű” szolgálónak lettek szólítva, s megjutalmazásban részesültek. Azt a szolgát, amelyik csak megőrizte a rábízott kincset, ura „gonosz és rest” szolganak titulálta, és büntetést kapott hanyagságáért.

Számomra sokatmondó volt, hogy a hűségben nemcsak megmaradni kell, hanem törekednünk kell fejlődni is benne. Ez a gondolat pedig nemcsak a hűségre, hanem az élet számos területére igaz. A szeretetben, a hitben, az engedelmisségben, az alázatban – s még annyi területen, nemcsak megmaradnunk, hanem növekednünk kell. Bár lenne igaz az életemre–életünkre, hogy készek vagyunk engedni Istennek, hadd folytassa bennünk a jó munkát!

Legyen igaz, amit szoktunk énekelni: „Mélyebbre Benned, mélyebbre még...”

Hálásak vagyunk, hogy a modern kor vívmányainak köszönhetően lehetőségünk volt ezeket az alkalmakat rögzíteni is. Erről a konferenciáról készültek felvételek is, ezeket pedig meg lehet tekinteni a nagyváradi rogériuszi gyülekezet YouTube csatornáján. A „regifi” kulcsszóra keresve pedig énekeket és rövid üzeneteket lehet megtalálni. <https://www.youtube.com/user/rhbcro>

A konferencia szombat délutánján egy fórumbeszélgetésre került sor, amelynek témája a misszió volt, különösen a keleti vallásokban hívők között. Hála Istennek, hogy vannak olyan testvéreink is, akik idejük egy részét félreteszik azért, hogy elérjék a világ különböző pontjain élő embereket is az örömhírral. Legtöbb esetben ahhoz, hogy teljesítsük a misszióparancsot, nem is kell több ezer km-t elutaznunk, elég, ha megnyitjuk otthonainkat, s készek vagyunk megosztani az evangéliumot a szomszédunkkal, barátainkkal. Jónak láttuk, hogy a muzulmánok között folytatott missziót a testvérek elé tárjuk, hogy tudjuk ezt egyrészt imában kísérni, másrészt motiváljon minket arra, hogy az, amit mi is az örömhírben kaptunk, adjuk tovább. Sokszor szokták említeni közösségeinkben Johann Gerhard Oncken szavait, aki szerint: „Minden baptista misszionárius.” Hadd váljon ez igazzá az életünkben, legyünk a misszió emberei! A következőkben erről a misszióról fog beszámolni egyik szolgáló testvérünk. Tekintettel arra, hogy milyen veszélyekkel jár ez a szolgálat, a cikkünkben kihagytuk a nevét.

Búcsú a Jeligétől

Az elmúlt időszakban többször kezünkbe vehettük a Jeligét, a fiatalos folyóiratot, amelyben rengeteg érdekes téma tárult elénk. Az idő múlásával a nyomtatott sajtó érezhetően háttérbe szorult, s ezt a változást a Fiatalok Krisztusért Alapítvány kuratóriuma is észrevette. Közel 20 év elteltével idén elbúcsúzik a Jelige sajtótermék. Lehet, hogy már nem fogjuk a lapszámokat nyomtatott formában olvasni, de a lap szerkesztői jónak látták, hogy ezek archívumát online, lapozható formában tudjuk elérni a Jelige weboldalán. További információkat az említett honlapon találhatsz: <http://jelige.hu/>

Misszió a muszlimok között

EGY BEVÁNDORLÓK KÖZÖTT MUNKÁLKODÓ
LELKIPÁSZTOR BESZÁMOLÓJA

„Misszióink egyik elsődleges célja elérni a más kultúrákból érkező embereket az evangélium üzenetével, különös tekintettel a jelenlegi menekültkérésre, s így a muszlimokra. Ezenkívül célunk még a keresztény gyülekezetek felkészítése, képzése e téren. Azt tapasztaltuk az elmúlt évek során, hogy még ha mi nem is mennénk a Közel-Keletre, napjainkban a Közel-Kelet egy bizonyos módon eljött hozzánk.

Ez magával hordoz természetesen egyfajta veszélyt is, ezért jelen beszámolónk sem tartalmazhat konkrét címet, neveket, részleteket biztonsági okokból. De ez a helyzet a veszélyen túl hatalmas lehetőségeket is megnyit előttünk az örömhír átadására. Egy muszlim országban nagyon szigorúan meg van kötve a keresztények keze például a nyilvános evangelizálás terén, ezzel szemben itt Európában lehetőségünk volt arra, hogy akár hetente több ezer arab Bibliát adjunk át a menekülteknek. A tapasztalataink pedig csodálatosak: szeretetre éhező, kereső embereket láttunk, akiket szíven ütött az evangélium egyszerűsége és tisztasága.

Az elmúlt években több muszlimot láthattunk megtérni és kijönni arra a világosságra, amelyre Krisztus tud csak elvezetni. Nagy részük mindent elveszít az életben, hogyha Jézust választja. Nagyon erőteljes bátorítás számunkra látni az ő életüket, hogy semmi sem túl drága az életükben ahhoz, hogy Krisztust kövessék teljes szívvel.

Szeretnénk néhány imatémát megosztani, hogy ha valaki szíven viseli ezt a missziót, lehetőséget kapjon arra, hogy konkrét kéréseket is az Úr elé hozhasson imáiban!

Mivel ez egy új terület, ezért egyik legsürgősebb feladatunk jelenleg a *munkacsoport tagjainak megtalálása*. Reményeink szerint a következő egy év során sikerül találni még olyan embereket az egyházon belül, akiknek szívükön van ez a misszió, és az Úr elhívta őket erre. Az elmúlt időszakban sokan szolgáltak valamilyen módon a menekültek felé, ezért szeretnénk ezeket a szálakat összekötni, hogy tudjuk egymás munkáját segíteni, támogatni. Azért is imádkozunk, hogy egy olyan hálózatot tudjunk alkotni, mely lefedi Közép-Európa egész területét a gyülekezetek segítségével.

Ezzel párhuzamosan folyik *több fordítási munka* is, melyeket rövidesen szeretnénk befejezni. Hisszük, hogy a magyar fordítás nagy áldás lesz a magyarul beszélő keresztényeknek.

A másik egy DVD sorozat, az *Al-Massira fordítása*, mely

Egyiptomban készült el az ott élő keresztények által, és rendkívül erőteljesnek bizonyult az elmúlt években a Közel-Keleten és Európában. A magyar nyelvű felirat lehetővé tenné, hogy magyarul beszélő szolgálók is használhassák ezt az eszközt kifejezetten muszlimok felé.

Nagy örömünkre tavaly elindulhatott a «Light in the darkness» (*Világosság a sötétségben*) című képzésünk, melynek célja a résztvevő keresztények alaposabb felkészítése a menekültek felé végzett misszióra. A résztvevőknek mélyebb bepillantást enged az iszlám világába, jobban meg tudják érteni ezt a másik kultúrát, és reményeink szerint így jobban meg tudják találni azokat a

kapcsolódási pontokat, ahol az Evangéliumot át lehet adni. Mindezeket az elméletek egy gyakorlati képzéssel és arab nyelvoktatással kiegészülve teszi alkalmazhatóvá. Ezt a tanfolyamot egy egyiptomi keresztény testvérrel vezetjük, akinek nagy tapasztalata és hiteles élete van e területen.

Az alkalmak során mélyebben bepillantunk az iszlám világába, hogy jobban meg tudjuk érteni az onnan érkező emberek gondolkodásmódját, s így eredményesebben tudjunk feléjük szolgálni. Igyekszünk minden tőlünk telhetőt megtenni azért, hogy a köztünk levő kulturális szakadék ne legyen az evangélium akadály. Pál apostol nagy példa ebben számunkra, aki azt írta: «mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek nélmelyeket. Mindezt pedig az evangéliumért teszem, hogy én is részes társ legyek abban.» (1Kor 9:22-23).

Továbbra is fontos feladatnak látjuk a gyülekezetek felkészítését, képzését. Ez a következő időszakban is folytatódna kifejezetten azokon a területeken, ahol ez még égetőbb kérdés (határ menti települések, nagyobb városok, egyetemi városok).

Imádkozunk azért is, hogy az Úr adjon erőt és vigasztalást az üldözésben élő keresztényeknek, de magunkért is, hogy a jelenlegi kényelem és a biztonság ne altasson el minket, hanem ébresszen fel minket az Úr, hogy az legyen fontos nekünk, ami Neki is az!”

Az oldalakat összeállította: **Moroz Lóránd**

■ A nagyvárad-belvárosi gyülekezet február 25-én búcsúzott legidősebb tagjától, † **Géczi (szül. Bereczki) Andorné Erzsébet** testvérnőtől. A mennyei Atya hosszú ideig tartó szenvedés után, 98 éves korában szólította haza. Két fiúgyermekkel áldotta meg Isten: idősebb fia, István gondozta őt, a fiatalabb Andor Amerikában élt, de előrement a mennyei hazába, hogy odavárja. A kápolnánál Budai Lajos lp. hirdette a vigasztalás ígét a Jób 5:26-27 alapján, a sírkertben pedig Moroz Tamás, teológus adta át Isten üzenetét, a Róm 8: 1-2,10 versei alapján erősítve a gyászolókat. A sírnál Gergely András testvér imádkozott, az énekszolgálatot a helyi gyülekezet tagjai végezték. Testvérnőnk tiszta gondolkodása mindvégig megmaradt. Nagyon szerette az Urat, sokat imádkozott családjáért, a tizedet is hűségesen adta. Az úrvacsorát életének utolsó hónapjában is igényelte, az istentiszteletek élő közvetítéseit folyamatosan nézte, még utolsó vasárnap is. Istenünk legyen áldott Erzsébet testvérnő odaszánt életéért, és vigasztalja a gyászoló családot: fiát, két menyét, négy unokáját és egy dédunokáját! **(Gergely Andrásné és Meleg Adina)**

■ 2018. december 15-én kísértük utolsó útjára az ippi gyülekezet hűséges tagját, † **Fazakas János** testvért, akinek Isten 89 évet adott. A népes, végtisztességet tévő gyülekezet előtt igehirdetéssel szolgált Székely Béla, sarmasági lp. (Jn 1:6-13),

Fekete Csaba, helyi lp. (Jn 5:17-30), Kiss Lehel, szamosújvári lp., elhunyt testvérünk unokája (Lk 7:50b) és Kabai Ottó, unokavő, a szilágynagyfalui Keresztyén Testvérgyülekezet vénje (Jel 1: 17-18). Nem sokkal később, 2019. március 30-án temettük feleségét, † **Fazakas Margit** testvérnőt is, aki Kerekes Bálint (1862-1941) úttörő missziómunkás unokája volt. Testvérnőnk 88 évet élt. A temetésen a vigasztalás és a reménység ígét hirdette Kiss Lehel (Zsid 13: 14), Fekete Csaba (Ef 2: 1-10) és Kabai Ottó (2Kor 5: 1). Mind a két gyászistentiszten az ippi gyülekezet énekkara is szolgált. „Boldogok a halottak, a kik az Úrban hálnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és cselekedeteik követik őket (Jel 14: 13b)!” **(Fekete Csaba)**

■ Nagyváradon † **Czentye Gyulát** életének 80. esztendejében szólítottam magához a Megváltó, 2019. március 25-én. 14 évesen fogadta el az Úr Jézust, Akit egy életen

át hűségesen követett. Hűséges tagja volt gyülekezetének is. 56 évet élt boldog házasságban Centye Magdával, házasságukat 4 gyermekkel, 9 unokával és egy dédunokával áldotta meg az Úr. A gyászistentiszteleten Giorgiov Adrián lelkipásztor szolgált az 1Pt 1:3-6 alapján, majd apatárs, Ilie Traian, a petrozsényi pünkösdi gyülekezet lelkipásztora a 1Kor 5: 15-ből. Énekelt a pünkösdi líceum ifjúsági énekkara és a nagyvárad-belvárosi gyülekezet énekkara. A temetőben Budai Lajos lelkipásztor az 1Kor 15:21-26 alapján hirdette: „mint utolsó ellenség, töröltetik el a halál.” Fájó szívvel búcsúzunk tőle, de hálával szívünkben emlékezünk rá, és reménykedünk a viszontlátásban. „Ama nemmes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam!” (A gyászoló család nevében is **lány, Magdi**)

■ 2019 május 2-án kísértük utolsó útjára † **Mikló Jánosné**, akinek Isten 86 életévet adott. Testvérnőnk hűséges tagja volt a várasfenesi gyülekezetnek több mint 60 éven át. A virasztási és temetési istentiszteleten szóltak Petrikó Péter és Bunta Ferenc

avatott testvérek, majd az ígét Szűcs Sándor helyi lelkipásztor tolmácsolta. Szolgált még a körzeti összevont énekkar. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! **(Szűcs Sándor)**

■ Mély fájdalommal szívünkben de Isten akaratában megnyugodva vetünk búcsút † **Stéfán Ottó Gyula** testvérünktől Érsemjénben, az érmi-hályfalvai körzetben akit az Úr hosszas betegség után, életének 50-ik évében, február 16-án hívott haza magához. Testvérünk a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány egyik munkatársa volt, szolgálatát a betegség alatt sem hagyta abba, hanem végezte hittel és hűséggel. A gyászistentiszteleten Dan László, Kőszegi Dániel szolgált és ígét hirdetett Papp László lelkipásztor a Fil 1:21 alapján. Ebből az igeversből merített erőt testvérünk, amikor fájdalmai erősek voltak, sokszor ismételte a kórházi ágyon, és utolsó szavai is ezek voltak „Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.”

Testvérünk hiánya érezhető lesz nem csak a családban felesége, gyermekei, unokái számára, hanem azokban a gyülekezetekben is ahol munkálkodott, Isten Igé-

jével bátorította és hívta megtérésre az embereket.

A viszontlátás reményében bucsúztak tőle szerettei és ismerősei. Számukra Isten vigasztaló kegyelmét kívánjuk! **(Tóth Gabriela)**

■ 2018. június 6-án, életének 93.

évében szólította haza az Úr † **id. Kovács Sándor** testvért Rátonból. 1925. augusztus 21-én született. Gyermek-kori és fiatalkori emlékeiről sokszor mesélt fiainak, unokáinak, melyek háborúról, zsidók deportálásáról és nehéz kétékezi munkáról szóltak. Hívő szülei igyekeztek hitben nevelni 11 gyermeküket. Id. Kovács Sándor testvérünk Cserepka János szilágysági missziómunkája folytán jutott hitre, 18 évesen, 1943-ban, és Kulcsár István lelkimunkás által a szilagyballai baptista imaházban merítkezett be. 1946-ban házasságot kötött Kovács Zsuzsannával, és a rátoni gyülekezet tagjai lettek. Házasságukból két gyermekük született, Sándor és Miklós. Fiatalabb korában sokat munkálkodott az imaházak építésénél, amit hivatásának és küldetésének tartott. Gyülekezeti szolgálatokat vállalt élete nagy részében, vasárnapi iskolában, imaórán és istentiszteleteken, úrvacsorai készletek gondozásában. 64 évi házasság után 8 évet élt özvegységben, hat évet Rátonban, és közel két évet elsőszülött unokája, Kovács Attila házában, Gödöllőn. Vágyott az Örök hazába, Gödöllőn érte a hazahívó szó. Hisszük, hogy boldogságban újra találkozunk! **(A gyászoló család)**

■ † **Seres Jánost** 2019. május 23-án kísértük utolsó útjára Krasznán, 78 földi év után. 1941. január 5-én született. Az Úrral 1959. augusztus 23-án kötött szövetséget, amikor hitvalló keresztségben részesült Juhász Lenci által. 1967-ben házasságra lépett Gergely Erzsébettel Szilágyperecsenből, és az Úr négy gyermekkel áldotta meg őket. 44 évet éltek házasságban, addig, amíg az Úr segítőtársát hazahívta 2011-ben. A virrasztási istentiszteleten dr. Kovács József hirdette az igét a Kol 3:1-4 alapján. A temetésen Borzási István, a helyi lelkipásztor szolgált 3Móz 16:1-6-ból arról, hogy Isten színe elé csak az Úr által szabott feltételekkel járulhatunk, akkor, amikor Ő szólít, az általa biztosított öltözetben, és az általa meghatározott időben. A koporsót körbeállták gyermekei, Erzsike, Mária, János és Rebeka, vejei, Barna, Csaba és Zoli, unokái, Zsolt, Ágota, Zoltán, Brigitta, Aletta, Obed, Erik, és Dorka valamint dédunokája, Olivia. „Az Úr öl és elevenít, sírba visz és visszahoz. Az Úr szegénnyé tesz és gazdagít, megaláz és fel is magasztat.” (1Sám 2:6-7) **(B. I.)**

A BIBLIA FÉNYÉBEN (25.)

Párválasztás

A párválasztásnál a legfontosabb követelmény a lelki értékrend, az Úrral való kapcsolatot: hívő, hívővel. Egy világi barátság nagy veszélyeket rejt magában. Aki úgy lép házasságra, hogy majd ő imádsággal és életével „megtéríti” házastársát, annak legtöbbször azt kell megtapasztalnia, hogy a világi csábítás erősebb nálánál, lehúzza őt is, nincs, aki támogassa, csak idő kérdése, mikortól nem gyakorolja ő sem a hitét.

A házasság nem jótékonyági intézmény, ezért a mártíromságnak sincs semmi helye. Hasznos a közös politikai és világnézet is, és a „hozzá illő” meghatározás általában magába foglalja a közös szellemi színvonalat is. Az értékes belső vagy külső tulajdonságokat hasznos imádságban az Úr elé tárni, hogy Ő mutassa meg, mi az, ami akarata szerint való. A felállítható igények tartalmaznak olyan követelményeket, (1) amelyeket semmiképp sem lehet alább hagyni (mint a fentebb említett bibliai követelmény: a „hívő hívővel”, és a „hozzá illő”), továbbá olyanokat, (2) amelyek fontosak, de nem abszolút értékűek, és olyanokat, (3) amelyek sajtatosak, és a „ha Isten is úgy akarja” kategóriába tartoznak.

Idejében el kell döntenie, hogy a szív szava, vagy az Isten szava mondja ki a döntést. Sokkal fontosabb, hogy az Ige vezesse a szívedet, és alapvető meggyőződéseid Isten szavára épüljenek. Másképp a szerelem miatti becsúszulás és kivetítés olyan hamis álmvilágba ringathat, amelyből nagyon keserves a felébredés. Aki csak szerelemből köt házasságot, az hamarosan rájön, hogy tévedt, mert a szerelem elmúlik, és ő arra vágyakozik, hogy újra megtalálja azt valahol máshol.

Nincs fiú-leány barátság anélkül, hogy házasságra gondolnának, mert az ilyen kapcsolatra rányomja a bélyegét a szexualitás. A leglazább párkapcsolat is kell rendelkezzen egyfajta komolysággal. A legkisebb kezdeményezésnél is nyitottnak kell lenni arra, hogy abból később házasság lesz, még akkor is, ha történetesen nem lesz belőle semmi. Így minden párkapcsolat nagyon komoly dolog. Ha a házasság lehetősége eleve kizárt, akkor az csak idő- és érzelempazarlás, esetleg bűnös viszony. Az olyat nem érdemes fenntartani.

Körülöttünk olyan világ van, amely semmibe veszi Isten szavát. Minden szempontból, de főképp a párkapcsolat kérdésében fel kell vállalni, hogy az ár ellen úszunk és megőrizzük a tisztaságunkat, hűek maradunk Istenhez. Semmilyen kapcsolatot nem érdemes fenntartani, ha miatta megromlik az Istennel való kapcsolatotod. **(Dr. Borzási István)**

ELF konferencia Lengyelországban

Első alkalommal vehettem részt az ELF (European Leadership Forum) konferenciáján, amelyre 2019. május 18–23. között került sor Wisla városában, Lengyelországban. Hat lelkész társammal együtt – Albert István-Zsolt, Borzási Pál, János Csaba, Pardi Félix, Rajna Ottó, Tóth Attila – indultunk útnak, hogy részt vegyünk az idei találkozón. A konferencia helyszínén, egy nagy szállodában több mint 800 evangéliumi keresztyén lelkész, misz-sziómunkás, presbiter gyűlt össze, hogy közösségben legyen és dicsérje az Urat. Minden résztvevőnek lehetősége volt egy szakcsoporthoz csatlakozni: bibliatanulmányozás és prédikálás, gyülekezetfrissítés, szervezeti vezetés, gyülekezetplántálás, apologetika, tudomány, lelkigondozás, ifjúsági misszió, művészet. A csoportokban lehetőség volt nemzetközi kapcsolatokat építeni hasonló gondolkodású emberekkel és elmélyülni az adott témában.

A délelőtti előadásokat Ramez Attalah, az Egyiptomi Biblia Egyesület főtitkára tartotta a második korintusi levél alapján. Sok bátorítást nyertünk Pál apostol életét tanulmányozva. Láthattuk őt úgy, mint (1) szenvedő vezetőt – aki sok nyomorúságot vállalt Krisztusért; (2) kitartó vezetőt – aki mindvégig hűséges és állhatatos maradt; (3) békéltető vezetőt – aki mindig a békéltetés evangéliumát hirdette; (4) megsebzett vezetőt – aki sok sebet kapott azoktól, akiket szeretet.

Testvérünk betekintést adott a kopt keresztyének helyzetébe, abban, hogyan tettek bizonyosságot hitükről a 21 lefejezett mártír családtagjai. Bemutatott egy személgyűjtő várost is, ahol egy barlangban alakítottak ki megagyülekezetet. Ezen a helyen ma is minden vasárnap húszezer ember gyűl össze, hogy istentiszteletet tartson. Beszélt nagyapjáról, aki úttörő evangélista volt Egyiptomban, és akinek imája, hogy küldjön az Úr még munkásokat, meghallgatásra talált.

Az esti előadások is rendkívül érdekfeszítőek voltak. *Mit jelent evangéliumi keresztyénnek lenni?* – kérdezte Michael Reeves, a Union School of Theology elnöke. A válasz, hogy elfogadjuk és alárendeljük magunkat a Biblia tekintélyének, elfogadjuk és hirdetjük a tiszta evangéliumot, és engedjük, hogy az evangélium újjászüljön minket.

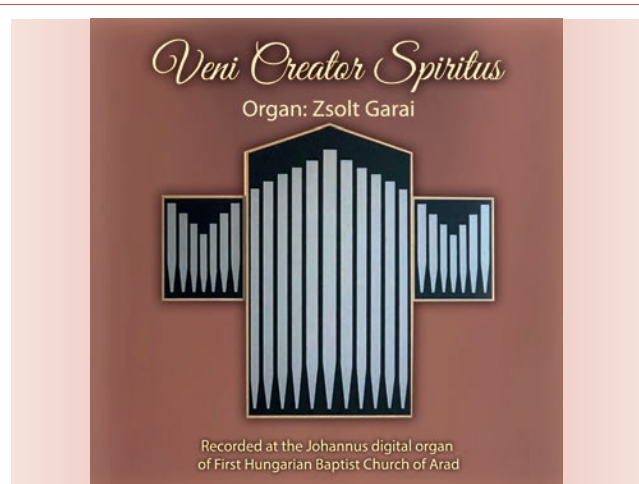
Tapolyai Emőke klinikai és pásztorál-pszichológus arra a kérdésre kereste a választ, hogy *Mit jelent a remény*

egy sötét világban? A Koránt és a Bibliát Jay Smith, keresztyén és muszlim apologeta hasonlította össze történelmi alapon.

„Bátorság, hűség és kitartás a vezetésben” címmel Lindsay Brown, az európai egyetemek evangelizálási közösségének elnöke tartott előadást.

A körültekintő szervezés az unalom minden lehetőségét kizárta. Reggeltől estig érdekesebbnél érdekesebb előadásokat lehetett hallgatni. Igazi testi és lelki felüdülés volt ez a konferencia. Örülök, hogy létezik ez a mozgalom, amelynek célja, hogy visszahozza az evangéliumi értéket Európába. Jó volt látni és tapasztalni, hogy nem egyedül vagyunk, akik a hit harcát naponta megharcoljuk. Imádkozunk, hogy adjon az Úr ébredést Európában! Bővebb információ: <https://euroleadership.org/>

Nagy Ferencz Ip., Zilah

Megjelent Garai Zsolt orgonaművész *Veni Creator Spiritus (Teremtő Lélek, jöjj)* pünkösdi orgonalemeze. A lemezek a Szövetségi irodánál kaphatók, illetve megrendelhetők az alábbi címen: garzso2003@yahoo.com.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605